№ 159 (783) Rok IV. Warszawa, 19 lipca 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 7500 za wiersz nonparelu b) instytucji i osób prywatnych 11500 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 16300 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów, 24300 mk. Ogłoszenie o koncesji 110000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 24000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 1100 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15-84.

Treść numeru 159-go.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Z Komisarjatu Rządu:

1. Ruch służbowy.
2. Sprostowanie.
3. Zestawienie przepisów obowiązujących o widowiskach.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

4. Posiedzenie Rady Ministrów.
5. Kronika.
6. Ogłoszenia.

Dział urzędowy

Z Komisarjatu Rządu:

Ruch służbowy.

Decyzją p. Komisarza Rządu mianowani zostali:

p. Bekta (z domu Paszkiewicz) Wacława—urzędniczką XI st. służb.

p. Modzelewska Janina — urzędniczką X st. służb.

Decyzją pana Komisarza Rządu zwolnieni zostali: z Resortu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

p. Janicki Stefan — urzędnik VIII st. sł. od dnia 1 sierpnia r. b., na własną prośbę.

SPROSTOWANIE

W numerze 156 (780) z dnia 16 lipca 1923 r. zostało mylnie wydrukowane:

„Wykaz czasopism zawieszonych w Wydziale Prasowym Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę w roku 1923"

winno zaś być:

„Wykaz czasopism zarejestrowanych w Wydziale Prasowym Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę w roku 1923"

Zestawienie przepisów obowiązujących o widowiskach.

1) Wszelkie utwory z tekstem słownym, oraz obrazy świetlne produkowane być mogą publicznie tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędów do spraw prasowych, (Dz. Pr. z dn. 8/II — 1919 № 14 poz. 177).

2) Pozwolenie na otwieranie zakładów widowiskowych i rozrywkowych wydawane będą przez miejscowe urzędy administracyjne (Dz. Pr. z dnia 8/II 1919 roku № 14 poz. 177).

3) Wszelkie utwory z tekstem słownym, przeznaczone do publicznej produkcji scenicznej, winny być nadsyłane w celu ich zaaprobowania do miejscowych urzędów administracyjnych, lub do Wydziału Prasowego M. S. W. w rękopisach, lub w odbitkach drukowanych w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie, drugi zaś po ewentualnem dokonaniu w nich zmian, skreśleń lub niezaaprobowaniu do publicznego wystawienia, ulega zwrotowi. Przy utworach muzycznych z tekstem słowym obowiązywać będzie tylko złożenie tekstu słownego. Aprobowany przez Urząd tekst może uledz podczas wystawienia jedynie skrótom, które nie powinny zmieniać treści utworu. (Dz. Urz. M. S. W. z r. 1919 № 12 poz. 140).

4) Utwory z tekstem słownym przeznaczone do publicznej produkcji scenicznej i aprobowane przez miejscowe państwowe Urzędy administracyjne, mogą być wystawiane w obrębie odnośnego urzędu. Zezwolenia Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych posiadają moc prawną na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. Urz. M. S. Z. z r. 1919 Nr. 12 poz. 140).

5) obrazy świetlne przeznaczone do wystawienia publicznego winny być nadsyłane do wydziału prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w jednym egzemplarzu wraz z dokładnym opisem treści. Wydział Prasowy po rozpatrzeniu obrazu świetlnego, w razie zaaprobowania, wystawia kartę filmową. Bez takiej karty nie wolno publicznie wyświetlać żadnego obrazu film ulega zwrotowi. Przepis niniejszy nie stosuje się do obrazów świetlnych reklamowych, które podlegają ogólnym przepisom policyjnym oraz do przezroczy latarni czarnoksięskich używanych do objaśniania treści odczytów i pogadanek (Dz. Urz. M. S. W. z r. 1919 № 12 poz, 140).

6) Obrazy świetlne, przeznaczone do publicznej produkcji i zawierające napisy nie polskie, winny mieć przed tekstem obcym tekst w języku polskim. Przepis niniejszy dotyczy tylko napisów, wyjaśniających treść obrazów (Dz. Urz. M. S. W. z r. 1919, Nr. 12 poz. 140).

7) Właściciele, lub ich zastępcy, zakładów widowiskowych lub rozrywkowych winni najpóźniej na 12 godzin przed przedstawieniem zameldować miejscowej władzy policyjnej program przedstawienia. W podaniu winno być wymienione za jakim numerem i w jakim urzędzie były aprobowane utwory słowne lub obrazy świetlne, przeznaczone do wystawienia.

W wypadkach wyjątkowych przysługuje prawo zmiany w ostatniej chwili programu przedstawienia, nowy program jednak winien zawierać tylko aprobowane uprzednio przez właściwe urzędy utwory. Jeżeli przedstawienie ma się odbyć nie w miejscu stałego pobytu władz policyjnych, termin zameldowania przedłuża się do 48 godzin (Dz. Urz. M. S. W. z r. 1919 № 12 poz. 140).

Na zasadzie art. 5 Dekretu z d. 7. II. 1919 Dz. Pr. № 14 poz. 177 z 1919 r. o widowiskach art 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 II 1919 w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu o widowiskach uzupełnia się w sposób następujący.

„Zameldowaną u miejscowej władzy administracyjnej pierwszej instancji legitymację filmową władza ta zatrzymuje u siebie i przechowuje bez przerwy przez czas wyświetlania obrazu w danem kinie pod osobistą odpowiedzialnością funkcjonarjuszy rejestrujących i kontrolujących działalność kinoteatrów. Legitymacja może być zwrócona właścicielowi najwcześniej w dniu, w którym obraz ma zejść z ekranu".

8) Właściciele lub ich zastępcy zakładów widowiskowych i rozrywkowych, obowiązani są ułatwić wstęp do powyższych zakładów delegowanym przez odnośny urząd administracyjny urzędnikom, dając im bezpłatnie stałe wyznaczone przez władze miejsce. Delegowany urzędnik ma prawo żądać przedstawienia kart filmowych, oraz aprobowanych egzemplarzy utworów z tekstem słownym Dz. Urz. Min. S. Wewn z r. 1919 № 12 poz. 140).

9) Dzieci i młodzież do lat 17 mają wstęp do kinematografu jedynie na przedstawienia takich obrazów, które zostały wyraźnie zakwalifikowane przez Wydział Prasowy M. S. W. jako dostępne dla młodzieży. Kwalifikacja ta winna być przy wystawieniu odnośnych obrazów obwieszczona przy wejściu do zakładu napisem: „Dla dzieci i młodzieży dozwolone". Zabronione jest natomiast zaopatrywanie ogłoszeń o obrazach dla młodzieży niedozwolonych napisami: „Tylko dla dorosłych", „Dla dzieci młodzieży wzbronione", i t. p. Również wzbronione jest wystawianie na widok publiczny zarówno przy wejściu do kinematografu jak w innych miejscach reklam obrazowych (fotografji, rysunków p l a k a t ó w, obrazowych), przedstawiających sceny z filmów dla młodzieży niedozwolonych. (Dz. U. M. S. W. z dn. 19/XII r. 1919, № 48 i 49 poz. 680).

10) Według posiadanych w Ministerstwie Spraw Wewnętrzn. wiadomości, niejednokrotnie zdarzają się wypadki wyświetlania w kinematografach obrazów filmowych, zaaprobowanych przez Wydział Prasowy M. S. W. nie na zasadzie karty filmowej lub duplikatu urzędowego, lecz na podstawie kopji rejentalnej karty filmowej lub duplikatu, wobec tego, że w myśl art 4 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 12 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu o widowiskach (Dz. Urz. M. S. W. № 12, poz. 140), Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu i zaaprobowaniu obrazów świetlnych, wystawia karty filmowe, bez których nie wolno wyświetlać publicznie żadnego obrazu, jak również biorąc pod uwagę, że karty filmowe wydawane są z zastrzeżeniem odwołania w razie ujawnienia nadużyć ze strony przedsiębiorców kinematograficznych, jedynie karty filmowe lub duplikaty urzędowe wydane przez Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, uprawniają do wystawiania publicznego zaaprobowanych obrazów, natomiast kopje rejentalne, karty lub duplikaty stwierdzające wydanie przez Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych legitymacji, nie są dokumentem na mocy którego można wystawić obrazy. (Dz. Urz. M. S. W. № 11 z r. 1920 poz. 203).

11) Tekst ogłoszeń o obrazach filmowych winien być uzgodniony z legitymacją filmową wydawaną przez Wydział Prasowy M. S. W. Osoba, podająca ogłoszenie do rozpowszechnienia, w razie przekro-

czenia powyższego przepisu, odpowiadać będzie z art. 138 K. K. (Monitor Polski № 74 z dn. 1/IV.

12) Bez pozwolenia Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wzbronione jest występowanie we współczesnych mundurach wojska polskiego aktorów i artystów podczas publicznych ich wystąpień w zakładach widowiskowych lub rozrywkowych

Zakaz ten stosuje się również do takich mundurów i oznak, w których mimo różnic kroju, barwy lub kształtu widać podobieństwo lub aluzję rzeczywistych używanych przez współczesne wojsko polskie.

Winni przekroczenia tego rozporządzenia, przedsiębiorca lub kierownik sceny jak i sami artyści i aktorzy, podlegają karze w myśl art. 138 K. K. (Monitor Polski 69 z dn. 26/III 1919 r.)

13) Za popełnione w zakładach widowiskowych i rozrywkowych przekroczenia przeciwko niniejszym rozporządzeniom, odpowiedzialni są właściciele, zastępcy lub zarządzający powyższych zakładów. (Dz. Urz. M. S. W. z r. 1919 № 12, poz. 140).

Dział nieurzędowy

POSIEDZENIE RADY MINISTRÓW

W d. 17 b. m. rada ministrów pod przewodnictwem ministra oświecenia p. Głąbińskiego w dalszym ciągu obredowała nad projektem ustawy o podatku majątkowym. Uchwały powzięte przez radę ministrów, przedstawi minister skarbu sejmowej komisji skarbowej.

KRONIKA

KONFERENCJA PRASOWA W CENTRALI ZRZESZEŃ LOKATORSKICH RZPLITEJ POLSKIEJ.

Wczoraj staraniem zarządu głównego Centrali Zrzeszeń Lokatorskich Rzplitej Polskiej odbyła się konferencja prasowa, na której omawiano sprawę ustawy o ochronie lokatorów. Zebranie zagaił prezes zarządu głównego C. Z. L. K. P. dr. Konstanty Buczyński, podkreślając w swem treściwem przemówieniu, że zrzeszenia lokatorskie traktują sprawę zabezpieczenia dachu nad głową każdemu obywatelowi z wielką dozą objektywizmu, mając na względzie w pierwszym rzędzie dobro kraju, społeczeństwa i ochronę miast naszych przed ruiną.

Krytykę projektu ustawy o ochronie lokatorów przeprowadził mecenas Stanisław Roliński, podnosząc brak wyraźnych postanowień normujących sprawę remontu domów drogą sankcyj prawnych, dalej szczegółowo omówił sprawę nagłych i tak licznych obecnie eksmisyj, które w ogromnej większości wypadków powodowane są złą wolą właścicieli nieruchomości, w końcu swego przemówienia wskazał mec. Roliński na macoszy stosunek ustawy do sprawy sublokatorów, którzy zdani na łaskę t. zw. lokatorów głównych, często stają się ofiarą nieuregulowania ich prawnego stosunku do właściciela nieruchomości.

Następnie sekretarz zarządu głównego C. Z. L. K. P. p. Paweł Ławkowicz zreasumował postulaty zrzeszeń lokatorskich w sprawie racjonalnego, uczciwego i sprawiedliwego uregulowania sprawy mioszkaniowej w Polsce.

Konferencję zakończono ożywioną dyskusją.

ZAMKNIĘTA DROGA.

Na skutek zatwierdzenia przez radę miejską uchwały magistratu w sprawie zamknięcia drogi prowadzącej przez las miejski w Młocinach. droga ta została zamknięta, a ruch kołowy i pieszy skierowano na nowowybudowaną drogę, przylegającą do wsi Buraków-Mały.

Redaktor: W. Warszawski. Drukarnia F. Syrewicza i Skł. Senatorska 28-30